

розчинників. Основні кінетичні результати узагальнено в монографії «Реакції алканів з окисниками, металокомплексами і радикалами у розчинах» (Київ, 1985) і в розділі «Металокомплексна активація алканів, аренів і водню в водних і сірчано-кислотних розчинах», який увійшов до книги «Каталіз. Механізми гомогенного і гетерогенного каталізу, кластерні підходи» (Гончарук В.В., Камалов Г.Л., Ковтун Г.О., Рудаков Є.С., Яцимирський В.К. — Київ, 2002).

Уперше на кінетичному рівні досліджено процеси хімічного окислення графітів і вугілля різного ступеня метаморфізму газофазними і рідиннофазними реагентами. Деталізовано уявлення про механізми таких реакцій і каталіз їх лугами та кислотами. Запропоновано нові методи одержання графітів, що терморозширюються.

Є.С. Рудаков успішно поєднує наукову роботу з підготовкою наукових кадрів. Він був одним із засновників, а в 1967–1972 рр. — професором та завідувачем ка-

федри фізичної хімії Новосибірського держуніверситету. Він організатор великої наукової школи, його учні захистили 5 докторських і 22 кандидатські дисертації. Перу Єлисея Сергійовича належить понад 400 робіт, у тому числі п'ять монографій, низка навчальних посібників. Він має 27 авторських свідоцтв і патентів на розроблення нових каталітичних систем у реакціях полімеризації, окислювального сполучення, окислення вуглеводнів, вугілля, графітів. Розроблені вченим нові уявлення, підходи і методи отримали широке визнання наукової громадськості, а експериментальні дані увійшли в довідкову літературу.

Наукові досягнення Є.С. Рудакова відзначені премією імені Л.В. Писаржевського НАН України (1982 р.) та Державною премією України в галузі науки і техніки (2003 р.).

Наукова громадськість, колеги та учні щиро вітають Єлисея Сергійовича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, невичерпної енергії та нових творчих звершень.

70-річчя члена-кореспондента НАН України В.М. БОРОДЮКА

15 квітня виповнилося 70 років відомому вченому в галузі економіки членові-кореспондентові НАН України Володимирові Михайловичу Бородюку.

В.М. Бородюк народився 1939 р. у с. Бородянці на Київщині. Після закінчення середньої школи працював на Клавдієвському промкомбінаті та Бородянському маслозаводі. Упродовж 1957–1962 рр. навчався в Українській сільськогосподарській академії на факультеті економіки та організації сільського господарства. Після закінчення навчання отримав ква-

ліфікацію «агроном-економіст». У 1962–1963 рр. брав участь у Павлодарській землевпорядній експедиції (Казахстан). З 1963 р. до 1964 р. працював викладачем у Павлодарській бухгалтерській школі і за сумісництвом у Павлодарському індустріальному інституті.

Протягом 1964–1967 рр. Володимир Михайлович навчався в Московському економіко-статистичному інституті на факультеті механізованого оброблення економічної інформації. Після закінчення навчання отримав кваліфікацію «інженер-економіст».

З 1967 р. до 1971 р. він заочно навчався в аспірантурі Інституту економіки АН УРСР. Упродовж 1964–1973 рр. працював у Обчислювальному центрі Держплану УРСР, подолавши шлях від інженера до завідувача сектору. У 1971 р. В.М. Бородюк захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. У 1978 р. йому було присвоєно звання старшого наукового співробітника за фахом «математичні методи і застосування обчислювальної техніки в економічних дослідженнях». У 1985 р. він захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук.

З 1973 р. до 1991 р. Володимир Михайлович працював у науково-дослідному економічному інституті Держплану України (Міністерство економіки України) на посадах завідувача сектору, завідувача відділу, завідувача відділення.

У 1992 р. його призначено директором Національного інституту економічних програм, а в 1995 р. він очолив Інститут Росії НАН України. У тому ж році В.М. Бородюка обрано членом-кореспондентом НАН України зі спеціальності «економіка прогнозування».

З січня 1998 р. до вересня 1998 р. В.М. Бородюк працював у Інституті економічного прогнозування НАН України на посаді головного наукового співробітника. З вересня 1998 р. — Володимир Михайлович радник у Рахунковій палаті України. Нині він очолює Науково-дослідний інститут економічного розвитку при Київському національному економічному університеті.

Наукова громадськість, колеги та учні щиро вітають Володимира Михайловича з ювілеєм, бажають йому довгих років життя, здійснення творчих задумів та нових наукових здобутків.

70-річчя члена-кореспондента НАН України В.І. ДУБОДЕЛОВА

16 квітня виповнилося 70 років відомому вченому в галузі металургії та технології металів членові-кореспондентові НАН України Вікторові Івановичу Дубодєлову.

В.І. Дубодєлов народився 1939 р. у м. Полтаві в робітничій сім'ї. Його батько загинув на фронті в 1944 р., і мати, працюючи складувом на заводі, одна виховувала сина та його молодшу сестру. Після закінчення школи Віктор протягом року працював бетонником на спорудженні шахти Талівська №1 у с. Атаманівці Луганської області. Упродовж 1957–1962 рр. він навчався на металургійному факультеті Харківського

політехнічного інституту. Одержавши кваліфікацію інженера-механіка за спеціальністю «Машини і технологія ливарного виробництва», В.І. Дубодєлов у 1962 р. був прийнятий на посаду інженера Інституту ливарного виробництва (нині — Фізико-технологічний інститут металів та сплавів) НАН України, потім працював старшим і провідним інженером. У 1971 р. захистив кандидатську дисертацію і був обраний на посаду молодшого наукового співробітника, а в 1973 році — старшого наукового співробітника відділу магнітної гідродинаміки, згодом завідував лабораторією, працював заступником директора інституту з